

Η διοίκηση επιχειρήσεων ελεγχόμενη από το καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής είναι η επιστήμη εκείνη η οποία έχει ως σκοπό και στόχο την ρύθμιση και την διαμόρφωση των χώρων εργασίας και του εργατικού δυναμικού έτσι ώστε να επιφέρει να φέρει υπεραξία. Από την άλλη η τεχνολογία είναι ένα ζήτημα το οποίο συχνά αφήνεται να νοηθεί ότι είναι ουδέτερο, ότι είναι μια αποκομμένη δραστηριότητα από την πολιτική ή την οικονομία. Αυτό είναι μια μεγάλη αυταπάτη. Η υπάρχουσα τεχνολογία

πάντα ενσωματώνει τις σχέσεις εξουσίας της εκάστοτε κοινωνίας, που αυτή την περίπτωση είναι το ταξικό καπιταλιστικό σύστημα. Η τεχνολογία δηλαδή που παράγεται σε ένα καπιταλιστικό σύστημα, συνολικά δημιουργείται για την εντατικοποίηση της παραγωγικότητας και την επιβίωση των καπιταλιστών σε ένα σύστημα άναρχης παραγωγής και ανταγωνισμού.

Ο αποτελεσματικότερος τρόπος έτσι ώστε να καταφέρνει μια επιχείρηση να έχει κέρδος έγκειται στην εκμετάλλευση των εργαζομένων που εργάζονται σε αυτήν και την εντατικοποίηση της εργασίας. Η επιστημονική εγκυρότητα του κλάδου της διοίκησης επιχειρήσεων καθορίζεται από τις τεχνικές εκείνες που εφαρμόζονται επιτυχώς στην πράξη εις βάρος των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι σε αυτή την περίπτωση παρουσιάζονται στην καλύτερη ως θύματα εκμετάλλευσης των καπιταλιστών και των τεχνικών τους με σκοπό το κέρδος και ίσως πιο συχνά ως ένα μέρος της μηχανής της επιχείρησης, ως δηλαδή όντα τα οποία πρέπει να μορφοποιηθούν για να καλύπτουν τις ανάγκες της επιχείρησης.

Οι τεχνικές ελέγχου, παρακίνησης και παρακολούθησης των εργαζομένων έχουν σκοπό να αποκωδικοποιήσουν και να προσδιορίσουν τις συμπεριφορές των εργαζομένων για να τους καθιστούν πιο ευάλωτους και ανοργάνωτους στην εκμετάλλευση. Κατά την διάρκεια του 19ου μέχρι και τον 21ο, είχαμε διάφορες τεχνικές σε διάφορους κλάδους, με την ανάπτυξη της διοίκησης επιχειρήσεων ως επιστημονικό κλάδο ανάλυσης. Τι έχουμε όταν συνδέσουμε τα δυό αυτά πράγματα, την διοίκηση επιχειρήσεων και την τεχνολογία;

Ένα από τα παραδείγματα παρακολούθησης και ελέγχου των εργαζομένων είναι και τα **μηχανογραφημένα ηλεκτρονικά μανίκια** τα οποία θα είναι στο εγγύς μέλλον η νέα “στολή” των εργαζομένων στις κατασκευαστικές βιομηχανίες. Τα συγκεκριμένα μανίκια-θήκες θα έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την παρακολούθηση και τις κινήσεις των εργαζομένων. Τα μανίκια θα καταγράφουν τις κινήσεις των εργατικών χεριών σε μια βάση δεδομένων της εκάστοτε εταιρείας. Τα μηχανογραφημένα αυτά μανίκια θα έχουν αισθητήρες και ένα πολύπλοκο κύκλωμα το οποίο θα καταγράφει με λεπτομέρεια όλες τις κινήσεις των χεριών. Συγκεκριμένα και κατ’ επέκταση θα γίνεται αυτόματα μια παρακολούθηση όσον αφορά το χρόνο εργασίας του κάθε εργαζομένου, το πότε δηλαδή σταματάει και το πότε αρχίζει αλλά και την ταχύτητα των εργατικών χεριών εν ώρα εργασίας. Επίσης θα έχει την λειτουργία να μειώνεται ο χαμένος χρόνος, οι περιττές μετακινήσεις, οι υπερβολικές συχνές αναλλαγές εργαλείων αλλά και η λανθασμένη τοποθεσία εξαρτημάτων. Τεχνολογία δηλαδή που θα επιτρέψει σε μια επιχείρηση να τυποποιήσει τις κινήσεις, όπως ακριβώς θα έκαναν σε μια καλοκουρδισμένη μηχανή.

Ως αποτέλεσμα, τα αφεντικά των εταιρειών θα έχουν την δυνατότητα να ελέγχουν την παραγωγή των κατασκευαστικών προϊόντων από τους εργαζομένους σε τέτοιο βαθμό ούτως ώστε ένας για παράδειγμα εργαζόμενος να μην πληρεί την απαιτούμενη από την εταιρεία αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα είτε να απολύεται, είτε να του αποκόπεται μέρος του μισθού του, είτε άλλα εργατικά δικαιώματα. Αυτό είναι η πεμπτουσία της εντατικοποίησης της εργασίας. Η τεχνολογία δεν είναι ποτέ ουδέτερη. Το ηλεκτρονικά χέρια επιτηρητές είναι μια καπιταλιστική τεχνολογία στην υπηρεσία του συστήματος που την γέννησε. Επιπλέον, το γεγονός αυτό θα συνεισφέρει στην παραγωγική διαδικασία της εταιρείας άρα και στο κέρδος του καπιταλιστή βιομήχανου.

Όσο οι καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις ενδυναμώνουν τις δομές τους τόσο η εκμετάλλευση γίνεται ακόμα πιο στυγνή και απάνθρωπη για τους εργαζομένους. Αυτό που είναι σημαντικό να σημειωθεί, είναι

ότι αυτή η τεχνολογία δεν μπορεί να ειπωθεί σαν μια αόριστη τεχνολογία που ήρθε από τον ουρανό. Είναι μια τεχνολογία η οποία αναπτύχθηκε για να διατηρήσει και τις επιχειρήσεις μέσα στους στόχους τους, μέσα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον. Δεν είναι δηλαδή θέμα ανθρωπισμού του εργοδότη ή του αφεντικού, αλλά συνολικά του συστήματος της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής.

Πηγή: agkarra